

**MINISTER
TRANSPORTU, BUDOWNICTWA
I GOSPODARKI MORSKIEJ**

BOII-3eb/BP-5eb-772-50-429/11/12
L.dz.: KO/11/05069

Urząd Miejski w Prószkowie	
SEKRETARIAT	
Wpłynęło	2012 -03- 07
L. dz.
Ilość załączników
Podpis

OBWIESZCZENIE

Na podstawie art. 11f ust. 3 i 6 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2008 r. Nr 193, poz. 1194, z późn. zm.) oraz na podstawie art. 49 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.)

Minister Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej

zawiadamia, że wydał decyzję z dnia 24 lutego 2012 r., znak: BOII-3eb/BP-5eb-772-50-2124/11/12, uchylającą w części i orzekającą w tym zakresie co do istoty sprawy, a w pozostałej części utrzymującą w mocy decyzję Wojewody Opolskiego z dnia 14 lutego 2011 r., znak: IN.V-WL-7111-4-26/10, o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej polegającej na rozbudowie drogi krajowej nr 45 Granica Państwa – Racibórz – Opole – Kluczbork – Wieluń – Złoczew, odcinek Boguszyce – Winów od km 89+650 do km 94+100 – Odcinek II od km 91+739,33 do km 92+900,00.

Strony w sprawie mogą zapoznać się z treścią decyzji w siedzibie Ministerstwa Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej w Warszawie, ul. Wspólna 2/4, pok. 1041, I piętro, w godzinach pracy Urzędu, tj. od 8.15 do 16.15 oraz w urzędach gmin właściwych ze względu na przebieg drogi, tj. w Urzędzie Miasta Prószków.

Z upoważnienia
MINISTRA TRANSPORTU,
BUDOWNICTWA I GOSPODARKI MORSKIEJ

Jakub Lepalczyk
Zastępca Dyrektora
Departamentu Orzecznictwa II

**MINISTER
TRANSPORTU, BUDOWNICTWA
I GOSPODARKI MORSKIEJ**

Warszawa, dnia 24 lutego 2012 r.

BOII-3eb/BP-5eb-772-50-2124 /11/12

L.dz.: KO/11/05069

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.), zwanej dalej „kpa”, oraz art. 11g ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2008 r. Nr 193, poz. 1194, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”, po rozpatrzeniu odwołania Pana Jana Piechaczka od decyzji Wojewody Opolskiego z dnia 14 lutego 2011 r., znak: IN.V-WL-7111-4-26/10, o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej polegającej na rozbudowie drogi krajowej nr 45 Granica Państwa – Racibórz – Opole – Kluczbork – Wieluń – Złoczew, odcinek Boguszyce – Winów od km 89+650 do km 94+100 – Odcinek II od km 91+739,33 do km 92+900,00,

I. Uchylam w sentencji zaskarżonej decyzji zapis na stronie 7, stanowiący treść pkt IV:

„IV. Niniejszej decyzji nadaję rygor natychmiastowej wykonalności.”

i orzekam w tym zakresie poprzez ustalenie w miejsce uchylenia nowego zapisu:

„IV. Określam termin wydania nieruchomości.

Działając na podstawie art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2008 r. Nr 193, poz. 1194, z późn. zm.), określam termin wydania nieruchomości na 120 dzień od dnia, w którym decyzja ta stała się ostateczna.

IVa. Niniejszej decyzji nadaję rygor natychmiastowej wykonalności.

Działając na podstawie art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych, nadaję niniejszej decyzji rygor natychmiastowej wykonalności.

Wobec powyższego, decyzja niniejsza:

- zobowiązuje do niezwłocznego wydania nieruchomości,
- uprawnia do faktycznego objęcia nieruchomości w posiadanie przez właściwego zarządcę drogi,
- uprawnia do rozpoczęcia robót budowlanych.”

II. W pozostałej części zaskarżoną decyzję utrzymuję w mocy.

Uzasadnienie

Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad, działający przez pełnomocnika Pana Bolesława Pustelnika, Dyrektora Oddziału Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad w Opolu, zwany dalej „inwestorem”, działając na podstawie art. 11a ust. 1 *ustawy*, wystąpił do Wojewody Opolskiego z wnioskiem z dnia 24 listopada 2010 r. (data wpływu do Opolskiego Urzędu Wojewódzkiego w Opolu - 24 listopada 2010 r.) o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej pn.: „Rozbudowa drogi krajowej nr 45 Granica Państwa – Racibórz – Opole – Kluczbork – Wieluń – Złoczew, odcinek Boguszyce – Winów od km 89+650 do km 94+100” – Odcinek II od km 91+739,33 do km 92+900,00.

Jednocześnie inwestor wniósł o nadanie, na podstawie art. 17 ust. 1 *ustawy*, decyzji rygору natychmiastowej wykonalności. Uzasadniając wniosek inwestor wskazał, iż prowadzi zaawansowane prace związane z rozbudową odcinka Węzeł „Dąbrówka” – Boguszyce, bezpośrednio poprzedzającym odcinek DK 45 Boguszyce – Winów (w tym miasta Folwark), który jest wyłączony z ruchu tranzytowego. W celu zminimalizowania uciążliwości związanych z prowadzonym objazdem rozbudowywanych odcinków i skoordynowania obszernych prac budowlanych, inwestor powinien rozpocząć inwestycję w możliwie najszerszym czasie. Ponadto w wyniku realizacji inwestycji ulegnie poprawie bezpieczeństwo ruchu.

Po przeprowadzeniu postępowania w sprawie ww. wniosku Wojewoda Opolski, działając na podstawie art. 11a ust. 1, art. 11f, art. 12 ust. 4, art. 17 ust. 1 *ustawy*, wydał w dniu 14 lutego 2011 r. decyzję, znak: IN.V-WL-7111-4-26/10, o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej polegającej na rozbudowie drogi krajowej nr 45 Granica Państwa – Racibórz – Opole – Kluczbork – Wieluń – Złoczew, odcinek Boguszyce – Winów od km 89+650 do km 94+100 – Odcinek II od km 91+739,33 do km 92+900,00.

Od powyższej decyzji odwołanie do Ministra Infrastruktury, za pośrednictwem organu pierwszej instancji, wniósł Jan Piechaczek.

Jan Piechaczek w swoim odwołaniu z dnia 21 marca 2011 r., wniesionym osobiście do Opolskiego Urzędu Wojewódzkiego w Opolu w dniu 22 marca 2011 r., podniósł, że nie wyraża zgody na zabranie pod planowaną inwestycję części działki nr ewid. 83, położonej w miejscowości Folwark. Skarżący nie zgadza się z przebiegiem drogi nr 45 wzdłuż jego działki twierdząc, iż zajęcie pod planowaną inwestycję części jego nieruchomości jest niekonieczne. Ponadto Jan Piechaczek wskazał, że droga krajowa na długości jego nieruchomości może zostać przesunięta na tereny innych działek znajdujących się po przeciwnej stronie, które są niezabudowane. W ocenie skarżącego, nie zachodzi konieczność modernizacji wyjazdu z ulicy Lipowej, gdyż nie jest to jedyny wyjazd z wioski, a skrzyżowanie drogi krajowej z ulicą Szkolną jest na tyle bezpieczne dla użytkowników, aby można w ramach przepisów ruchu drogowego z niego korzystać.

Odwołanie wniesiono w terminie.

Organ odwoławczy zważył, co następuje.

Na wstępie wyjaśnić należy, iż na mocy § 1 ust 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 listopada 2011 r. w sprawie utworzenia Ministerstwa Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej (Dz. U. Nr 250, poz. 1503), Ministerstwo Infrastruktury, z dniem 18 listopada 2011 r., uległo przekształceniu w Ministerstwo Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej.

W myśl § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej (Dz. U. Nr 248, poz. 1494) organ ten kieruje m.in. działem administracji rządowej budownictwo oraz gospodarka przestrzenna i mieszkaniowa.

Zgodnie zaś z art. 11g ust. 1 pkt 2 ustawy, od decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej stronie służy odwołanie do organu wyższego stopnia, którym jest minister właściwy do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej, w przypadku wydania decyzji przez wojewodę.

W związku z powyższym, organem właściwym do rozpatrzenia odwołania Pana Jana Piechaczka od zaskarżonej decyzji Wojewody Opolskiego jest obecnie Minister Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej.

Minister Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej, w trakcie przeprowadzonego postępowania odwoławczego rozpatrzył ponownie wnioski inwestora o wydanie przedmiotowej decyzji, przeanalizował materiał dowodowy zgromadzony przez organ pierwszej instancji, zbadał prawidłowość przeprowadzonego przez organ pierwszej instancji postępowania oraz wydanej przez Wojewodę Opolskiego decyzji z dnia 14 lutego 2011 r., znak: IN.V-WL-7111-4-26/10, o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej polegającej na rozbudowie drogi krajowej nr 45 Granica Państwa – Racibórz – Opole – Kluczbork – Wieluń – Złoczew, odcinek Boguszyce – Winów od km 89+650 do km 94+100 – Odcinek II od km 91+739,33 do km 92+900,00 oraz rozpatrzył zarzuty zawarte w odwołaniu.

Zgodnie z art. 11a ust. 1 ustawy, wniosek do Wojewody Opolskiego o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji wniósł w dniu 24 listopada 2010 r. Generalny Dyrektor Dróg Karowych i Autostrad, reprezentowany przez Pana Bolesława Pustelnika, Dyrektora Oddziału Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad w Opolu.

Przed złożeniem wniosku inwestor, zgodnie z art. 11b ust. 1 ustawy, uzyskał opinie:

- Zarządu Województwa Małopolskiego – postanowienie z dnia 6 lipca 2009 r., znak: DPR.IV.73340-1-5/09;
- Burmistrza Prószkowa - pismo z dnia 8 lipca 2009 r., znak: WGR.DE-7040/60/09.

Ponadto w aktach sprawy znajduje się potwierdzenie wystąpienia przez inwestora do Zarządu Powiatu Opolskiego - pismo z dnia 24 czerwca 2009 r., znak: L. dz. 454/06-093/PG.

Zgodnie z art. 11b ust. 2 *ustawy* niewydanie opinii, o których mowa w ust. 1, w terminie 14 dni od dnia zwrócenia się przez właściwego zarządcę o jej wyrażenie, traktuje się jako brak zastrzeżeń do wniosku.

Zgodnie z art. 11d ust. 1 pkt 1, 2, 3 i 4 *ustawy* do wniosku załączono mapę w skali 1:500, na której przedstawiono proponowany przebieg drogi, z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych oraz istniejące uzbrojenie terenu. Ponadto dołączono analizę powiązania projektowanej drogi z innymi drogami publicznymi, mapy zawierające projekty podziału nieruchomości oraz określono zmiany w dotychczasowej infrastrukturze zagospodarowania terenu.

Zgodnie z art. 11 d ust. 1 pkt 5 *ustawy* do wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej inwestor dołączył projekt budowlany wraz z opiniami, uzgodnieniami, pozwoleniami oraz dokumentami wymaganymi przepisami szczególnymi. Projekt został wykonany i sprawdzony przez osoby spełniające warunki, o których mowa w art. 12 ust. 7 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2006 r. Nr 156, poz. 1118 z późn. zm.). Zgodnie z art. 20 ust. 4 ww. ustawy, do projektu dołączono oświadczenia projektantów i sprawdzających o sporządzeniu projektu zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz zasadami wiedzy technicznej.

Projekt budowlany został uzgodniony przez Powiatowy Zespół Uzgodniania Dokumentacji Projektowych w Opolu (opinia z dnia 14 lipca 2009 r., nr GK.7442-586/09).

Po dokonaniu analizy przedłożonego przez inwestora projektu budowlanego, Minister Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej stwierdził, że jest on zgodny z art. 34 ust. 2 i ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2010 r. Nr 243, poz. 1623 z późn. zm.), zwanej dalej „*ustawą Prawo budowlane*”, oraz z rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 3 lipca 2003 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego (Dz. U. Nr 120, poz. 1133, z późn. zm.).

Zgodnie z art. 11d ust. 1 pkt 8 *ustawy*, inwestor załączył do wniosku także:

- pismo Dyrektora Okręgowego Urzędu Górniczego w Gliwicach z dnia 15 lipca 2009 r., znak: GLI/5141/0632/09/05563/Za/Wan, stwierdzające, że wniosek w sprawie wydania opinii dla projektowanej inwestycji, dotyczy nieruchomości położonej poza granicami terenu górniczego,
- opinię Zastępcy Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej we Wrocławiu – pismo z dnia 6 lipca 2009 r., znak: DN-44/OKI/P/54/2009;
- opinię Dyrektora Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Katowicach – pismo z dnia 6 lipca 2009 r., znak: ZZ-2120/84/2009;
- opinię Opolskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków – pismo z dnia 2 lipca 2009 r., znak: ZA-KS-51-106/09.

Co do pozostałych opinii, wskazanych w art. 11d ust. 1 pkt 8 *ustawy*, należy zauważyć, iż inwestor nie miał obowiązku ich przedkładania, gdyż w obszarze projektowanej

inwestycji nie znajdują się tereny, z których istnieniem ustawodawca wiąże skutek uzyskania stosownych uzgodnień. Planowana inwestycja zlokalizowana jest bowiem poza pasem technicznym i ochronnym morskich portów i przystani, nie znajduje się na terenach administrowanych przez Polskie Koleje Państwowe oraz w obszarze inwestycji nie występują miejscowości uzdrowiskowe, co powoduje, że inwestycja nie wymaga uzyskania opinii dyrektora właściwego urzędu morskiego, ministra do spraw zdrowia i zarządcy infrastruktury kolejowej.

Zgodnie z art. 11d ust. 1 pkt 9 *ustawy* do wniosku inwestor dołączył również akty administracyjne wymagane przepisami odrębnymi tj.: decyzję Starosty Opolskiego z dnia 12 sierpnia 2009 r., znak: OŚ.BSz-6223-28/09, udzielającą pozwolenia wodnoprawnego oraz decyzję Burmistrza Prószkowa z dnia 16 grudnia 2008 r., NR OŚ 7624-7/12/07/08, określającą środowiskowe uwarunkowania zgody na realizację przedsięwzięcia.

Analizując złożony przez inwestora wniosek z dnia 24 listopada 2010 r. Minister Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej uznał, że wniosek ten zawiera elementy wskazane w art. 11d ust. 1 *ustawy*.

Następnie organ odwoławczy poddał kontroli przeprowadzone przez Wojewodę Opolskiego postępowanie o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację ww. przedsięwzięcia i stwierdził, co następuje.

W ocenie organu drugiej instancji Wojewoda Opolski prawidłowo poinformował strony o wszczętym postępowaniu, podał jego podstawę prawną, pouczył o prawie do składania wniosków, uwag i zastrzeżeń, a zatem należycie i wyczerpująco poinformował strony o okolicznościach faktycznych i prawnych, będących przedmiotem postępowania administracyjnego, które mogły mieć wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków.

Wojewoda Opolski, zgodnie z art. 11d ust. 5 *ustawy* pismem z dnia 24 stycznia 2011 r., znak: IN.V-WL-7111-4-26/10, zawiadomił wnioskodawcę oraz właścicieli i użytkowników wieczystych nieruchomości wskazanych we wniosku, o wszczęciu postępowania w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji, wysyłając zawiadomienia na adres widniejący w katastrze nieruchomości.

Zgodnie z dyspozycją art. 11 d ust. 5 *ustawy* pozostałe strony postępowania zostały poinformowane o jego wszczęciu w drodze obwieszczenia w urzędzie wojewódzkim, a także w urzędzie gminy właściwej ze względu na przebieg drogi, stronie internetowej tej gminy oraz w prasie lokalnej.

W aktach sprawy znajdują się dowody potwierdzające opublikowanie obwieszczenia:

- na tablicy ogłoszeń Opolskiego Urzędu Wojewódzkiego w Opolu od 13 stycznia 2011 r.,
- na tablicy ogłoszeń Urzędu Miejskiego w Prószkowie w dniach od 17 stycznia do 7 lutego 2011 r. oraz na stronie internetowej tego Urzędu w tym samym terminie.

Ponadto obwieszczenie zostało opublikowane w prasie lokalnej, w opolskim wydaniu „Gazety Wyborczej” z dnia 15 stycznia 2011 r.

W zawiadomieniu i obwieszczeniu organ pierwszej instancji poinformował strony o miejscu, gdzie strony lub ich pełnomocnicy mogą zapoznać się z dokumentacją dotyczącą inwestycji.

Następnie Wojewoda Opolski uznając, że zebrany materiał dowodowy w sprawie pozwala na wydanie rozstrzygnięcia, wydał decyzję z dnia 14 lutego 2011 r., znak: IN.V-WL-7111-4-26/10, o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej polegającej na rozbudowie drogi krajowej nr 45 Granica Państwa – Racibórz – Opole – Kluczbork – Wieluń – Złoczew, odcinek Boguszyce – Winów od km 89+650 do km 94+100 – Odcinek II od km 91+739,33 do km 92+900,00, oraz nadał jej rygor natychmiastowej wykonalności.

W uzasadnieniu kontrolowanej decyzji Wojewoda Opolski, mając na względzie opinie przedstawione przez inwestora oraz zainteresowane strony, ustosunkował się do zarzutów i wniosków zgłoszonych w toku postępowania.

Analizując powyższą decyzję Wojewody Opolskiego organ odwoławczy zważył, co następuje.

Na wstępie zaznaczyć należy, że kontrolowana decyzja czyni zadość wymogom przedstawionym w art. 11f ust. 1 *ustawy*, zawiera bowiem wszystkie niezbędne elementy określone w tym przepisie. Decyzja zawiera wymagania dotyczące powiązania drogi z innymi drogami publicznymi, określenie linii rozgraniczających teren inwestycji (mapa w skali 1:500 przedstawiająca proponowany przebieg drogi z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych oraz istniejącym uzbrojeniem terenu, stanowiąca załącznik nr 1 i 2 decyzji, będącej jej integralną częścią). Decyzja zawiera także zatwierdzenie podziału nieruchomości (mapy z projektem podziału nieruchomości w skali 1:1000 wraz z wykazami zmian gruntowych, stanowiące załącznik od nr 9 do nr 39 decyzji, będący jej integralną częścią). Ponadto, na mocy przedmiotowej decyzji zatwierdzono projekt budowlany, będący załącznikiem od nr 3 do nr 8, stanowiącym integralną część decyzji. W decyzji określono także nieruchomości, które stają się z mocy prawa własnością Skarbu Państwa, ustalono warunki wynikające z potrzeb ochrony środowiska, ochrony zabytków i dóbr kultury współczesnej oraz potrzeb obronności państwa, a także określono wymagania dotyczące ochrony uzasadnionych interesów osób trzecich.

Zgodnie z art. 11f ust. 3 *ustawy*, Wojewoda Opolski doręczył decyzję z dnia 14 lutego 2011 r. wnioskodawcy.

O wydaniu przedmiotowej decyzji pozostałe strony zawiadomiono w drodze obwieszczenia opublikowanego:

- na tablicy ogłoszeń Opolskiego Urzędu Wojewódzkiego w Opolu w dniu 16 lutego 2011 r.,
- na tablicy ogłoszeń oraz na stronie internetowej Urzędu Miasta w Prószkowie w dniu 22 lutego 2011 r.

Ponadto obwieszczenie zostało opublikowane w prasie lokalnej, w opolskim wydaniu „Gazety Wyborczej” z dnia 19 lutego 2011 r., co potwierdza zgromadzony w sprawie materiał dowodowy.

Dotychczasowych właścicieli nieruchomości objętych decyzją organ pierwszej instancji poinformował o wydaniu decyzji w drodze zawiadomień wysłanych na adresy wskazane w katastrze nieruchomości.

Organ odwoławczy rozpatrując ponownie sprawę uznał, że przebieg planowanej inwestycji został ustalony prawidłowo. Organ uznał racje przemawiające za ustaloną lokalizacją, które inwestor przedstawił w załączonej do wniosku dokumentacji. Wynika z niej, że przedmiotowe przedsięwzięcie polegać będzie na rozbudowie odcinka istniejącej drogi krajowej nr 45 długości 1160.67 m od km 91+739.33 do km 92+900.00. W ramach projektowanej rozbudowy zaplanowano m.in. korektę geometrii łuków poziomych, przebudowę fragmentu ulicy Lipowej w celu dostosowania do projektowanych rozwiązań geometrycznych i technologicznych na drodze głównej DK-45, budowę kanalizacji deszczowej, przebudowę zatok autobusowych, wykonanie urządzeń bezpieczeństwa ruchu, przebudowę zjazdów z drogi do posesji i terenów przyległych (w tym skrzyżowanie z ulicą Lipową i Polną oraz ulicą Szkolną), budowę ciągu pieszego.

Analizując zaskarżoną decyzję Wojewody Opolskiego pod kątem spełnienia warunku określonego w art. 16 ust. 2 *ustawy* Minister Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej stwierdził, iż rozstrzygnięcie organu pierwszej instancji nie zawiera określenia terminu wydania nieruchomości objętych liniami rozgraniczającymi teren inwestycji. Należy zauważyć, iż Wojewoda Opolski, po uwzględnieniu wniosku inwestora, na podstawie art. 17 ust. 1 *ustawy* nadał zaskarżonej decyzji rygor natychmiastowej wykonalności, który w myśl ust. 3 ww. artykułu zobowiązuje do niezwłocznego wydania nieruchomości oraz uprawnia do faktycznego objęcia nieruchomości w posiadanie przez właściwego zarządcę drogi i rozpoczęcia robót budowlanych.

Stwierdzić należy jednakże, iż użycie w art. 16 ust. 2 *ustawy* sformułowania „decyzja (...) określa (...)” oznacza, iż wskazanie terminu, o którym mowa w tym przepisie jest obligatoryjne.

Wobec powyższego w ocenie organu odwoławczego obowiązek zamieszczenia w sentencji decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej zapisów w przedmiocie określenia terminu wydania nieruchomości istnieje niezależnie od faktu nadania temu rozstrzygnięciu rygoru natychmiastowej wykonalności. Należy bowiem stwierdzić, iż uzyskanie przez omawianą decyzję waloru ostateczności skutkuje ustaniem rygoru natychmiastowej wykonalności, wobec czego wykonanie tej decyzji wynika z faktu jej ostateczności, a nie przymiotu natychmiastowej wykonalności. Jakkolwiek wykonanie decyzji z rygorem natychmiastowej wykonalności i następnie uzyskanie przez decyzję waloru ostateczności nie cofa skutków faktycznych wykonania tej decyzji w czasie obowiązywania

rygoru natychmiastowej wykonalności (por. M. Wolanin Ustawa o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych. Komentarz. Warszawa 2010), to w przypadku nieobjęcia nieruchomości w posiadanie przez właściwego zarządcę drogi do dnia, w którym decyzja o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej stała się ostateczna, konieczne staje się rozstrzygnięcie w przedmiocie określenia terminu wydania nieruchomości niezbędnych dla realizacji inwestycji.

W przedmiotowej sprawie, w przypadku nieobjęcia nieruchomości w posiadanie przez właściwego zarządcę drogi do dnia, w którym decyzja o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej stała się ostateczna, zastosowanie znajdzie termin określony w niniejszej decyzji zgodnie z art. 16 ust. 2 ustawy.

W związku z powyższym, Minister Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej, działając na podstawie przepisu art. 138 § 1 pkt 2 *kpa*, w punkcie I niniejszej decyzji uchylił w sentencji zaskarżonej decyzji znajdujący się na stronie 7 zapis stanowiący treść pkt IV nadający decyzji rygor natychmiastowej wykonalności, orzekając w tym zakresie o ustaleniu, w miejscu uchylenia, zapisu:

„IV. Określam termin wydania nieruchomości.

Działając na podstawie art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2008 r. Nr 193, poz. 1194, z późn. zm.), określam termin wydania nieruchomości na 120 dzień od dnia, w którym decyzja ta stała się ostateczna.

IVa. Niniejszej decyzji nadaję rygor natychmiastowej wykonalności.

Działając na podstawie art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych, nadaję niniejszej decyzji rygor natychmiastowej wykonalności.

Wobec powyższego, decyzja niniejsza:

- zobowiązuje do niezwłocznego wydania nieruchomości,
- uprawnia do faktycznego objęcia nieruchomości w posiadanie przez właściwego zarządcę drogi,
- uprawnia do rozpoczęcia robót budowlanych.”

Organ odwoławczy dokonując powyższych rozstrzygnięć uznał, że nie naruszają one zasady dwuinstancyjności postępowania, o której mowa w art. 15 *kpa*, ponieważ zasadniczym rozstrzygnięciem decyzji Wojewody Opolskiego było ustalenie przebiegu linii rozgraniczających teren inwestycji, a te pozostają zgodne z wnioskiem inwestora oraz z decyzją organu pierwszej instancji.

Badając zgodność z prawem pozostałej części zaskarżonej decyzji, organ odwoławczy stwierdził, że czyni ona zadość innym wymogom ustawy oraz że brak było podstaw do zakwestionowania decyzji poza częścią uchyloną i ustaloną w punkcie I sentencji niniejszej decyzji.

Odnosząc się do zarzutów przedstawionych przez Jana Piechaczka, opisanych na stronie 2 niniejszej decyzji, Minister Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej uznał, że nie zasługują one na uwzględnienie.

W trakcie niniejszego postępowania odwoławczego Minister Infrastruktury pismem z dnia 20 maja 2011 r., znak: BP-5eb-772-50-1197/11, wezwał inwestora do wypowiedzenia się w sprawie zagadnień poruszonych przez odwołującego się, a w szczególności do wypowiedzenia się czy istnieje możliwość ewentualnej zmiany lokalizacji przedmiotowej inwestycji w sposób pozwalający na rezygnację z wywłaszczenia części nieruchomości należącej do skarżącego.

W odpowiedzi na powyższe wezwanie inwestor pismem z dnia 7 czerwca 2011 r., znak: GDDKiA-O/OP-P-2mo-411/4113/45/B-W/12-1/2011, wyjaśnił, iż ze względu na niewystarczającą ilość miejsca w dotychczasowym pasie drogowym na lokalizację projektowanych elementów drogi, fragment nieruchomości stanowiącej własność skarżącego został objęty liniami rozgraniczającymi teren. Ponadto inwestor wskazał, iż przesunięcie osi jezdnii, zgodnie z propozycją Jana Piechaczka, niesłoby za sobą konieczność rozbudowy znacznie dłuższego odcinka drogi, aby jej geometria była zgodna m.in. z wytycznymi rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz. U. z 1999 r. Nr 43, poz. 430 z późn. zm.), co w konsekwencji skutkowałoby koniecznością zajęcia pod planowaną inwestycję większej powierzchni terenów stanowiących własność prywatną.

Ponadto inwestor wskazał, że droga, jako budowla liniowa, poprzez zachowanie parametrów technicznych dla danej klasy drogi, określonych w odpowiednich przepisach, charakteryzuje się przebiegiem swojej osi w sposób płynny, co powinno znajdować odzwierciedlenie również w płynnym (łagodnym) przebiegu pasa drogowego.

Odnosząc się do zarzutu rozbudowy włączenia drogi gminnej – ulicy Lipowej do drogi krajowej nr 45 inwestor poinformował, iż stroną do opinii i uzgodnień w tym zakresie jest zarządca drogi, tj. Burmistrz Gminy Prószków, który zaopiniował pozytywnie planowaną inwestycję.

Powyższe stanowisko inwestora Minister Infrastruktury przesłał Janowi Piechaczce przy piśmie z dnia 28 czerwca 2011 r., znak: BP-5eb-772-50-1521/11. Skarżący nie skorzystał z prawa wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Minister Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej przeanalizował zgromadzony w trakcie postępowania materiał dowodowy i stwierdził, iż zarzuty podniesione przez Jana Piechaczka nie zasługują na uwzględnienie.

Minister Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej, ustosunkowując się do zawartego w odwołaniu Jana Piechaczki stwierdzenia, że zajęcie pod planowaną inwestycję części jego nieruchomości jest niekonieczne, gdyż planowana inwestycja na długości jego

nieruchomości może zostać przesunięta na tereny niezabudowanych działek znajdujących się po przeciwnej stronie, uznał je za bezpodstawne.

Minister Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej przeanalizował załącznik nr 2 do zaskarżonej decyzji i mając na uwadze stanowisko inwestora przedstawione w piśmie z dnia 7 czerwca 2011 r. uznał, że zajęcie części działki nr 83, położonej w miejscowości Folwark, pod planowaną inwestycję jest niezbędne w celu jej realizacji. Powyższe umożliwi zaprojektowanie, na odcinku przyległym do spornej nieruchomości oraz wzdłuż sąsiadujących działek, granicy pasa drogowego w sposób płynny, a nie poprzez uskoki i załamania.

Odnosząc się natomiast do podniesionego w odwołaniu zarzutu braku konieczności modernizacji wyjazdu z ulicy Lipowej, gdyż nie jest to jedyny wyjazd z wioski, a skrzyżowanie drogi krajowej z ulicą Szkolną jest na tyle bezpieczne dla użytkowników, aby można w ramach przepisów ruchu drogowego z niego korzystać, wskazać należy, iż konieczna jest modernizacja części ww. dróg gminnych w celu dowiązania ich do projektowanych rozwiązań sytuacyjno-wysokościowych i konstrukcyjnych przewidzianych w projekcie rozbudowy drogi krajowej DK-45.

Ponadto należy wyjaśnić, że zgodnie z art. 11d ust. 1 pkt 1 i 3 *ustawy*, to inwestor we wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej decyduje samodzielnie o przebiegu drogi oraz o wielkości terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych, załączając mapy przedstawiające proponowany przebieg drogi oraz mapy zawierające projekty podziału nieruchomości. Zarówno wojewoda, jak i organ odwoławczy, może działać tylko w granicach tego wniosku i nie ma możliwości ingerowania w lokalizację inwestycji, a więc i w przebieg linii podziału nieruchomości, zaproponowany przez wnioskodawcę. Ocenie dokonanej przez organy pierwszej i drugiej instancji może jedynie podlegać zgodność z prawem planowanego przedsięwzięcia.

Inwestor jest bowiem kreatorem miejsca, sposobu i kształtu realizacji inwestycji, natomiast organ orzekający wyznacza dopuszczalne prawem granice tej kreacji, poprzez dokonywanie oceny prawnej, kończącej się aktem władztwa publicznego, zakreślającego te granice. Zadaniem organu jest zatem sprawdzenie, czy wyznaczone przez wnioskodawcę linie rozgraniczające pas drogowy odpowiadają woli ustawodawcy wyrażonej w innych regulacjach prawnych, mających znaczenie dla wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej.

Stosownie do linii orzecznictwa sądowo-administracyjnego w przedmiotowej materii (vide: wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 24 lutego 2011 r. sygn. akt. II SA/Wr 70710, oraz wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 8 czerwca 2011 r. sygn. akt: IV SA/Wa 561/11), organ właściwy do wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej nie jest upoważniony do korygowania rozwiązań przyjętych we wniosku o wydanie ww. decyzji. Zadaniem organu jest

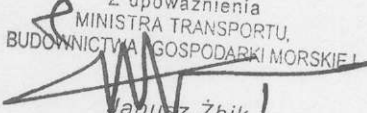
dokonanie oceny, czy wnioskowane ustalenie lokalizacji drogi nie pozostaje w sprzeczności z przepisami prawa.

Należy przy tym wyjaśnić, iż zgodnie z treścią art. 11i ust. 1 *ustawy* w sprawach dotyczących zezwolenia na realizację inwestycji drogowej nieuregulowanych w ustawie stosuje się odpowiednio przepisy *ustawy Prawo budowlane*. Jak wynika z treści art. 35 ust. 4 *ustawy Prawo budowlane*, w razie spełnienia wymagań określonych w art. 35 ust. 1 oraz art. 32 ust. 4, właściwy organ nie może odmówić wydania decyzji o pozwoleniu na budowę. Wynika z powyższego, że decyzja o pozwoleniu na budowę nie ma charakteru uznaniowego i w razie spełnienia przez inwestora wymagań określonych w przepisach prawa budowlanego organ architektoniczno-budowlany jest zobligowany zezwolić na realizację inwestycji drogowej (stosownie do wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 27 stycznia 2011 r., sygn. akt VII SA/Wa 1955/10).

Mając powyższe na względzie, należy stwierdzić, że zarówno wniosek inwestora, postępowanie przeprowadzone przez organ pierwszej instancji, jak i zaskarżona decyzja Wojewody Opolskiego z dnia 14 lutego 2011 r., znak: IN.V-WL-7111-4-26/10, nie naruszają prawa, a zarzuty zawarte w odwołaniu nie zasługują na uwzględnienie, w związku z powyższym orzeczono jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w toku instancji.

Na decyzję przysługuje prawo złożenia skargi, na podstawie art. 53 § 1 oraz 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270, z późn. zm.), do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej, w terminie 30 dni od jej doręczenia.

Z upoważnienia
MINISTRA TRANSPORTU,
BUDOWNICTWA I GOSPODARKI MORSKIEJ

Mariusz Żbik
Podsekretarz Stanu

Otrzymują:

1. Wojewoda Opolski;
2. Bolesław Pustelnik
Dyrektor Oddziału Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad w Opolu
Pełnomocnik Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad
3. Jan Piechaczek.

Otrzymują do wiadomości:

1. Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad;
2. Opolski Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego;
3. Starosta Opolski;
4. Burmistrz Prószkowa;
5. A/a.